

Retning af Geiſtligbedens Interesſer. For at opretholde denne Doctrin vil man ſtille en ſaadan abſurd Regel op, ſom at en theologiff Candidat, der ellers har alle ydre og — ſaa vidt man kan ſſønne — alle indre Betingelſer for at træde ind i den Stilling, for hvilken han er uddannet, ſkal fremlægge Atteſt fra Juſtitsminiſteren og Krigsminiſteren for, at han er fri for Værnepligt. Jeg har tidligere omtalt dette Spørgſmaal, men man dvæle derved et Døielik endnu. Man kunde tænke ſig to theologiffe Candidater paa 26 Aar, og at en Præſt, der har Brug for en Capellan, har at vælge imellem dem; den ene er en legemlig raſt Mand med beſte Charakter, med udmærkede Vidneſbyrd for ſit Forhold, ſom i ſit tidligere Liv har viiſt at være rigtig oplagt til geiſtlig Virksomhed; den anden er Candidat med 3die Character, ſom ingenlunde har noget særdeles fordeelagtigt Vidneſbyrd, og ſom heller ikke ſſønnes at være videre oplagt til denne Gjerning, ſom han ſøger for Levebrødens Skyld, men han har et stort Fortrin fremfor den anden, idet han f. Gr. er ſkeeløiet. Ifølge den abſurde Regel, her er Tale om at opſtille, vilde Præſten i ſaa Fald have at vælge den ſkeeløiede Candidat med Non til ſin Capellan, til Menighedens Sjælehyrde, iſtedetfor den anden fortrinlig ſtiklede Mand — og hvorfor? Fordi denne endnu ikke har Atteſt fra Juſtitsminiſteren for, at han er fri for ſin Værnepligt. Jeg har aldrig troet, at man kunde drive Doctrinarismen ſaa vidt! Jeg er imidlertid ikke hange for at vedtage en Lov, der i ſin naturlige Forklaring ikke indeholder en ſaadan Beſtemmelle, ſelv om man fra det andet Thing f. Gr. forudſætter, at en ſaadan Beſtemmelle adminiſtrativt blev givet, og ſelv om den eller hin Miniſter ſiger, at det er underforſtaet; thi det er min fulde Overbeviſning, at ingen Kirkeſtyrelſe kan hævde denne Regel, kan faſtholde at gennemføre den. Jeg vil antage, at en Kirkeminiſter vil være umulig, efterat der foreligger et Tilfælde, hvorved det godtgjøres, at han har negtet denne eller hin veſtiklede theologiffe Candidat Ordination, fordi han endnu ikke havde opfyldt ſin Værnepligt. Naar der alſaa ikke ſtaar en

ſaadan Beſtemmelle i Loven, frygter jeg aldeles ikke for i den Henſeende at vedtage Loven, fordi, ſom ſagt, Følgen vil blive den, at vi kunne hævde Lovens bogſtavelige Fortolkning imod Opſtillingen af en ſlig abſurd Regel. Derfor, ſiger jeg, kunde jeg have ſtemt endelig for det, ſom det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Peterſen) vilde, ligesom iſfor, og jeg kunde ogſaa være gaaet den Mellemvei, ſom det ærede Medlem for Præſto Amts 1ſte Valgkreds (Scavenius) har foreſlaaet og meget omhyggelig har motiveret; men efter den høitærede Juſtitsminiſters Forklaring vil det jo være paa Enhvers Skjøn, hvorvidt man kan antage, at det vil være taſtiff rigtig at gaae nogen af diſſe Veie eller ikke. Det er viſtnok ſandſynlig beſt at følge den ærede Juſtitsminiſters Anmodning og ſtemme for Forſlaget under Nr. 1.

Solſtein: Man ſkulde troe, at jo oftere en Sag af den Art ſom den foreliggende blev drøftet og kom til Behandling, deſto klarere maatte den komme til at ſtaa for de Paa-gjældende, der have med den at beſtille, og deſto lettere vilde det være at komme til en Afgjørelſe af, hvorledes man vilde ſtille ſig til den; men jeg troer, det viſer ſig meget klart ved den foreliggende Sag, at netop det Modſatte er Tilfældet. Da vi begyndte at forhandle om Værnepligtsloven, vidſte ethvert af Medlemmerne, hvorledes han ſtod til det foreliggende Spørgſmaal, men naar vi nu ſpørge, hvorledes vi ſtaaer, er det vanſkeligt for dem, der fra Begyndelſen af aldeles klart have ſeet, hvorledes deres Stilling var, at kunne beſvare hint Spørgſmaal, vel at mærke med den Opgave at bringe Sagen til en nogenlunde tilfredsſtillende Løsning. De Vædringsforſlag, ſom idag ere fremkomne, tjene efter min fuldeſte Overbeviſning ingenlunde til at gjøre det lettere at komme ud over den Vanſkelighed, ſom ſaaledes har ſluttet ſig til denne Sag, og den Opfordring, ſom den ærede Juſtitsminiſter har rettet til os, har i mine Tanke heller ikke bidraget dertil. Vor høitagede Juſtitsminiſter meente, at det vilde være rigtig at ſtemme for Vædringsforſlaget under Nr. 1, fordi det da var klart, at Folke-